

KỂ CHUYỆN SÁNG TẠO: GÀ TRỐNG VÀ CÁO

Xin chào cả nhà, mình chính là... Cáo đây! Nói đến tên mình, chắc nhiều bạn nghĩ ngay: “Ôi, con vật gian xảo, chuyên lừa gạt!” Ừ thì cũng đúng, mình vốn nổi tiếng mồm mép mà. Hôm nay, mình xin kể lại một kỷ niệm nhớ đời – cái ngày mình định “xoi tái” anh bạn Gà Trống, nhưng lại bị hớ một vô đầu điên.

Hôm ấy, trời vừa sáng, nắng vàng rót xuống khu vườn, sương còn lấp lánh trên ngọn cỏ. Gà Trống đã đứng trên cành cao cất tiếng gáy vang:

– Ồ... ó... o...!

Âm thanh ấy vang dội khắp xóm làng, đánh thức cả khu rừng. Nghe mà chói tai lắm! Mình âm ức: “Cái anh Gà Trống này lúc nào cũng oang oang, mà trông béo mập thế kia... quả này mà được ‘thịt’ thì ngon biết mấy!” Nghĩ là làm, mình rón rén men theo lùm cây, nhảy phắt ra, giọng ngọt ngào như rót mật:

– Chào anh bạn Gà Trống quý hóa! Hôm nay tôi mang đến một tin vui đây. Vua muông thú vừa ra lệnh: từ nay loài Gà và loài Cáo chúng ta sẽ sống hòa thuận, không ai ăn thịt ai nữa. Tôi đến mời anh xuống đất, bắt tay làm hòa nào!

Nói thật nhé, lúc ấy mình tự tin cực kỳ. Mình nghĩ: “Phen này Gà Trống nghe bùi tai thế nào cũng nhào xuống, rồi... ta chỉ việc tóm gọn!” Thế nhưng, ôi thôi, anh bạn này không hề đơn giản.

Gà Trống nheo mắt nhìn mình, mồm nhọn cười tinh quái:

– Ôi, tin vui quá! Mình cũng đang mong điều ấy đây. À mà kia kìa, tớ thấy hai chú chó nhà đang chạy tới, chắc cũng muốn đến chung vui với chúng ta đấy!

Nghe đến chữ “chó”, mình giật nảy cả người, lông dựng ngược, đuôi cụp hẳn lại. Tim đập thình thịch như trống làng. “Ồi trời ơi, chó á? Nghe tên thôi đã thấy rét rồi, nhớ nó mà đến thật thì đời Cáo này tiêu mất!” Thế là không kịp nói thêm lời nào, mình co giò chạy một mạch, vừa chạy vừa lăm bằm

– Thôi thôi, giữ mạng là trên hết, Gà Trống khôn quá, lần này mình thua rồi!

Từ xa, vẫn còn nghe tiếng Gà Trống cười khanh khách trên cành cây. Ồi giờ ơi, nhục chưa kìa! Cáo vốn nổi tiếng ranh ma mà lại bị một anh chàng Gà Trống “dắt mũi”.

Kể lại chuyện này, mình vừa buồn cười vừa thấy xấu hổ. Nhưng cũng phải công nhận: Gà Trống tuy nhỏ bé, nhưng thông minh và nhanh trí lắm. Còn mình, vì tham lam và chủ quan, nên mới thua đau.

Từ hôm đó, mình rút ra một bài học để đời: **không thể lúc nào cũng dùng mẹo khoe để đạt được điều mình muốn. Gian xảo có thể thành công một lần, nhưng sớm muộn cũng bị lật tẩy.** Còn sự thông minh, dũng cảm như anh bạn Gà Trống kia mới thật sự đáng khâm phục.

Giờ nghĩ lại, mình thấy cũng may. Nhờ cú lừa ấy, mình chưa kịp gây hại cho ai, lại có dịp thay đổi bản thân. Thỉnh thoảng đi qua bìa rừng nghe tiếng “ò ó o” vang vọng, mình không còn ghét nữa, mà chỉ phì cười.

– Đúng là Gà Trống, đối thủ bé nhỏ nhưng đáng gờm nhất đời Cáo này!

Nguyễn Đình Khánh Ngọc – HS lớp 5A4 trường TH Long Biên